

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/98/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817208526
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817208526.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: E. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom v V. Č.. XXX, o zaplatenie 2.451,97 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 6.11.2018 č.k. 4Csp/80/2017-263 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.451,97 eur s prísl. v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 3, § 505 Obchodného zákonníka, § 101, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka vzal za preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, v ktorom žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 250,00 eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,9% ročne. Na základe žiadosti žalovaného sa uvedený limit mohol meniť podľa čl. T, Všeobecných obchodných podmienok bod 8 povolené prečerpanie na účte - občania. Výška aktuálneho limitu povoleného prečerpania vyplynula z výpisu z účtov. 13.2.2014 bol limit povoleného prečerpania zmenený na sumu 570,00 eur.

3. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu voči žalovanému o zaplatenie 2.451,97 eur s prísl. titulom nepovoleného prečerpania bežného účtu súd prvej inštancie uviedol, že na základe zmluvy a všeobecných obchodných podmienok banka (žalobca) rozlišuje povolený debet a nepovolený debet, pričom žalovaný mal poskytnutú službu povoleného prečerpania na účte. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky priebežným znižovaním základného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpania zriadené, teda nie vopred určenými mesačnými splátkami. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie v lehote určenej bankou, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0 podľa čl. 7 bod 12 Všeobecných obchodných podmienok.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k postupu v zmysle čl. 8.9 Všeobecných obchodných podmienok a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0 eur dňa 1.7.2015. Z dôvodu zrušenia povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy v lehote 7 dní sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Žalovaná suma

predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného.

5. Pokiaľ ide o poplatky uplatňované žalobcom, tie vyplývajú z čl. IV ods. 2 zmluvy o účte, v zmysle ktorého je banka oprávnená účtovať poplatky podľa Sadzobníka poplatkov podľa čl. 3.12 Všeobecných obchodných podmienok v súvislosti s nepovoleným čerpaním, upomienkou a výzvou na jeho vyrovnanie je spojená povinnosť žalovaného zaplatiť poplatok. Úroky žalobca uplatnil na základe zmluvy o bežnom účte, zmluvy o spotrebiteľskom úvere v dojednanej sadzbe 19,9% ročne. Tá vyplýva aj zo Zmluvy o povolenom prečerpaní a čl. 8.8 Všeobecných obchodných podmienok vo výške 28% ročne pre nepovolené prečerpanie a vyplýva tiež z čl. 3.12 Všeobecných obchodných podmienok účinných ku dňu zníženia limitu na 0 eur v spojení s výveskou úrokových sadzieb. S poukazom na § 2 písm. f), § 9 ods. 2, § 18 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje vyplývajúce zo spomínaného zákona, postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médií o úrokovej sadzbe, čo aj urobil. Zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a tiež ich prípustnosťou na pobočke banky žalobca splnil povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 spomínaného zákona. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/143/98.

6. Pokiaľ žalovaný namietol premlčanie nároku žalobcu vychádzajúc z § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia doba 3-ročná. Nárok žalobcu nebol premlčaný, nakoľko 3-ročná všeobecná premlčacia lehota začala plynúť 9.7.2015, kedy žalobca znížil limit povoleného prečerpania na 0 eur dňa 1.7.2015 a uplynutím 7 dní pre vyrovnanie dlhu začala plynúť premlčacia doba dňa 9.7.2015. Žalobca podal žalobu na súd dňa 27.7.2017, urobil tak teda v priebehu plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

7. Na základe týchto úvah dospel k záveru, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný a tomuto aj vyhovel tak ako vyplýva z výroku rozsudku.

8. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný zastáva názor, že žalobca nepreukázal uzavretie zmluvy o nepovolenom prečerpaní a nepreukázal, že by boli splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Žalobca sa nemôže odvolávať na všeobecné obchodné podmienky, ak nepreukázal, že žalovaný ich podpísal a bol s nimi oboznámený. Poukázal na rozsudky Krajského súdu v Košiciach, v Prešove a tiež Ústavného súdu ČR, ktoré v odvolaní aj konkretizuje, ktoré jeho názor podporujú.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že v zmysle čl. 10 ods. 1, 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvanlivom nosiči. Z uvedeného vyplýva, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale ich časť môže byť obsiahnutá aj vo všeobecných obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria nedeliteľnú súčasť zmluvy. V tej súvislosti poukázal na rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré podporujú jeho názor a ktoré vo vyjadrení aj špecifikuje.

11. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu zotrval na svojej odvolacej argumentácii a poukázal na iné rozhodnutia krajských súdov podporujúce jeho názor.

12. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného zotrval na svojej argumentácii.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné zrušiť ako nepreskúmateľné.

14. Odôvodnenie rozhodnutia je obsahovou náležitosťou písomného vyhotovenia rozhodnutia, ktoré má stručne, jasne, výstižne a presvedčivo uviesť, čoho a z akých dôvodov sa žalobca domáhal, ako sa vyjadril žalovaný a vysvetlí, ktoré skutočnosti považoval súd za (ne)preukázané, z ktorých dôkazov (ne)vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil (§ 220 ods. 2 C.s.p.).

15. Požiadavka, aby rozhodnutie bolo riadne odôvodnené patrí medzi základné atribúty spravodlivého procesu. Jej účelom je medziiným zabezpečiť transparentnosť, legitimitu a kontrolovateľnosť súdneho rozhodovania. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť a tým dochádza k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces.

16. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že záver súdu prvej inštancie o tom, že medzi zmluvnými stranami došlo k dojednaniu zmluvy o povolenom prečerpaní na účte je predčasný a zároveň trpí tzv. nepreskúmateľnosťou rozhodnutia, nakoľko tento záver nevyplýva z dôkazov predložených pred súdom prvej inštancie.

17. Z bodu 14 odôvodnenia napadnutého rozsudku možno dôjsť k záveru, že súd prvej inštancie mal za preukázané, že medzi stranami sporu došlo k dojednaniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolenom prečerpaní na účte. Z odôvodnenia rozhodnutia však nemožno zistiť, na základe akých skutkových zistení súd prvej inštancie k takémuto záveru dospel. Na č.l. 109 spisu je síce obsiahnutý dôkaz - zmluva o povolenom prečerpaní na účte, z obsahu rozhodnutia však nemožno dôjsť k záveru, že súd z tohto listinného dôkazu vychádzal, nakoľko v bode 7 rozhodnutia, v ktorom sa zaoberá vykonanými listinnými dôkazmi spomínaný listinný dôkaz nie je uvedený. Aj keď niet pochyb o tom, že súd prvej inštancie pri konštatovaní o uzavretí zmluvného vzťahu medzi stranami sporu o povolenom prečerpaní na účte z tohto listinného dôkazu vychádzal, žiadnym spôsobom nevysvetlil, z akého dôvodu tak postupoval, keďže spomínaný listinný dôkaz nie je opatrený podpisom žalovaného.

18. K listinnému dôkazu predloženého žalobcom v odvolacom konaní obsiahnutom v spise na č.l. 289 odvolací súd nemohol prihliadať, keďže neboli naplnené podmienky uvedené v ust. § 366 C.s.p.

19. Za takejto situácie neostávalo odvolaciemu súdu iné, len zrušiť napadnutý rozsudok v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. a vrátiť vec súdu prvej inštancie v zmysle § 391 ods. 1 C.s.p. na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne vo veci rozhodnúť tak, aby jeho rozhodnutie bolo preskúmateľné a aby zodpovedalo požiadavkám uvedeným v § 220 ods. 2 C.s.p. Súd prvej inštancie pritom zoberie do úvahy právnu argumentáciu žalobcu a žalovaného, ku ktorej zaujme postoj.

21. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).